

إثنا عشر رسالة

[46] خواهد بود واکر مندوب باشد غسل شرط صحت و اباحت آنست مندوب و نیت ندب در غسل متعین نیز وایتان بآن غایت مندوبه بی غسل که شرط اباحتست حرام خواهد بود همچنانکه در وضو قیاس بآنچه شرط اباحت آنست گذشت و غسل در مواضع معینه از برای غایات مخصوصه سنت است که بتفصیل در ابواب غسل مذکور خواهد شد انشاء الله العزیز مسألة اگر مکلف فارغ الذمه باشد از هر واجبی که مشروطست بطهارت قبل از دخول وقت نماز واجب از برای رفع حدث و اباحت نماز مندوب غسل کند به نیت استحباب حدث أو مرتفع میشود و بهمان غسل نماز واجب بعد از دخول وقت از وصحیح و موجب براءة ذمتست و در وضو نیز چنین است و این حکم در هر يك در وضو و غسل اجماعی است مسألة اصح پیش من آنست که طهارت شرط انعقاد و صوم نیست و قضاء و کفاره با تعمد بقاء بر جنابت تا طلوع فجر که در بعضی از روایات غیر صحیحه الاسناد وارد شده بر سبیل از فضیلت و استحباب است نه بر سبیل لزوم و وجوب و صحت صیام خواه واجب و خواه مندوب بغسل قبل از طلوع فجر مشروط نیست بلکه مطلقا شرط کمالیت و رجحان صوم است نه شرط مشروعیت و انعقاد الاغسال مستحاضه در زمان استحاضه کثیره و متوسطه که
